

Nepospíchej - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

Když ti vítr rozčesává vlasy černé jak káva,
rady marně to vím, ti dává
říká Nepospíchej...
Nepospíchej, ještě si tancuj a ještě se směj

Přidáváš se k svému stáři,
dětské výrazy smýváš z tváří,
prvně líbalas prý už v září,
jen s tím Nepospíchej...
Nepospíchej, ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej, kam pádíš,
to já vím, že s ním se ve tmě sejdeš po tají,
a ústa se hned s ústy potkají

Pocítíš i žár i mráz, i žár i mráz,
to já vím, i já byl prvně stejně zvědavý,
to pak se těžko touha zastaví,
spálí mráz a spálí vás

Těžko říct jen krátkých řadcích,
jestli získá se víc než ztrácí,
jednou přestaneš stejně hrát si,
ale Nepospíchej...
Nepospíchej, ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej...
Nepospíchej, ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej, kam pádíš,
to já vím, že s ním se ve tmě sejdeš po tají,
a ústa se hned s ústy potkají

Pocítíš i žár i mráz, i žár i mráz,
to já vím, i já byl prvně stejně zvědavý,
to pak se těžko touha zastaví,
spálí mráz a spálí vás

To já vím,
že s ním se jednou ráno probudíš,
pak začneš lovit lístky v osudí,
z nich si číst, jak má tě rád, jak má tě rád

To já vím, kdo pospíchá je dřív už dospělý
a stejně starý, vás to oddělí,
až s ním budeš v bílém stát

Bílou křídou, přát vám přijdou,
vaše plány, snad vám i vyjdou

Stejně na zdi ti píšu křídou,
ještě Nepospíchej...
Nepospíchej, ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej....